

sem szerint a nehéz időkben kizárólag igazságszeretettől, tiszta humanizmustól vezetve, bátran és eredményesen szolgálta az üldözött magyarországi zsidóság igaz ügyét.

*A Pesti Izraelita Hitközség
előjárósága nevében:*

Stern Samu elnök”

Ez volt Mester Miklós életének legnagyobb elismerése. A történelemtől ezután semmi jót nem kapott (igaz, nemzete se!), emberileg azonban találkozott néhány olyan gesztussal, ami elviselhetővé tette hátralévő életét. 1945 után hívták, hogy kapcsolódjak be a politikai életbe, de ő bölcsen úgy döntött, távol tartja magát a politikától. Így elkerülte Rákosi börtöneit, internáló táborait. A kitelepítést azonban nem. Tehát találkozott a kommunizmusra oly jellemző embertelenséggel, de eb-

ben az embertelenségben meglátta, hogy miként a náci pokolban is voltak vigasztaló emberi megnyilvánulások, a bolsevik sötétségen is áttört néha az emberség egy-egy reménysugara. Mindig akadt valaki, aki állás-hoz segítette, aki emberszámba vette a kitelepítésben, aki ajándécsomaggal enyhítette a család nélkülözését, aki félrevezetve a hatóságokat lehetővé tette, hogy Budapesten lakhasson a kitelepítés feloldása után. Ezek ma talán nem is értékelhető dolgok, de akkor élehetővé tették a lehetetlenné tett életet. Persze találkozott emberi aljassággal, kicsinyességgel, meg nem értéssel és sok-sok tehetetlen gyávaassággal is.

Mester Miklós nem azt kapta az élettől, amit érdemelt. A demokratikus fordulatot sem érte meg, 1989. január 5-én halt meg.

TURCSÁNY PÉTER

Atlanti átkelés légoceánon

*A reptér óriás üvegszemében
mozgócsikkek és árulépcsők
forgatják a szélrózsa ember-*

*szirmait; zárt ajtók és arcok
mögött vajúdó kompjárat –
menetrendre indulunk*

*fehérlő tengereken túlra; a Nap
felhők fölött hosszabbítja meg
fényessége óráit – lejjebb*

*az Óceán tükrének türelme
függönyredőkbe simulva vár –
de lám, átlép fölötte is*

*az idő! Hatékony műszerek hűségére
bízva semmi sem hétköznapibb,
mint kiszakadni tengeri-földi áramok*

*vonzásköréből. A gyorsulás
csúcspontján csak saját belső időnkben
vándorolunk ki – önmagunkból.*